

Велинградският фестивал „Хоро при извора“ и опазването на културното наследство: постижения, проблеми и перспективи

Евгения Грънчарова
(Резюме)

В настоящето изложение предмет на изследователски интерес е едно ново явление в българската съвременна градска култура – фолклорните танцови клубове и широко разпространените напоследък специализирани фестивали за тях. Специално внимание се отделя на идеята и същността на клубовете за народни хора – специфичен танцов феномен, появил се в края на XX век. Накратко е представена неговата същност (цел, идея, мотивация, ръководители, участници, отличителни знаци, репертоар, изяви). Първи опити за създаване на клубна танцова форма в България се правят в средата на 90-те години, а след 2005 г. се наблюдава „бум“ на такива групи. Изследването се насочва към въпроси на интерпретация и анализ в цялостното осмисляне на клуба за народни танци като явление на културата. Подробно е представена структурата на танцовия клуб и неговите отличителни характеристики. Разглежда се мотивацията на създателите и участниците в танцовите клубове. Акцентира се върху техния социален аспект.

В публикацията специален фокус е поставен върху разглеждането и анализирането на Първия танцов фолклорен фестивал „Хоро при извора“, проведен на 14-15 юли 2012 г. в гр. Велинград. Въз основа на лични наблюдения и участие във фестивала е представена неговата идея и специфика. За целта е проведена и специализирана теренна работа, включваща интервюта и разработване на анкетни карти. В разработката се разглежда ролята на Велинградския фестивал за съхранение и популяризиране на танцовите традиции. Изведени са проблеми, постижения и перспективи на работата по опазване на културното наследство.

Ключови думи: фолклорни танцови клубове, Велинград, танцов фолклорен фестивал, културно наследство, хореограф

Евгения Грънчарова
Институт за етнология и фолклористика
с Етнографски музей
ул. „Акад. Георги Бончев“, бл. 6
1113 София, БЪЛГАРИЯ
e_grancharova@yahoo.fr